

Bie, căreia

Tudor Arghezi

Crăp ușa cu sfială,
Odaia ți-este goală.
În perini se păstrează încă
O urmă-a capului adâncă.
La pat, stingheri, pantofii tăi de catifea,

Și pe cearșaf o pată de cafea.
M-am întâlnit prin casă
Cu-o umbră vaporeasă.
De când pieriși, mi te-arătai întâi.

Măcar ca umbră, rogu-mă, rămâi.